

Epistula ad imperatorem Jovianum

Ἐπιτομή ἐπισκόπου πρὸς Ἰοβιανὸν αὐγουστον περὶ πίστεως ὀρθοδόξου

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ τῷ βαπτίσματι θεσμοθετῶν τὸν ἀκριβῆ καὶ τετορνευμένον τῆς πίστεως ὅρον ἐποίησε, λέγων τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις· "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος". οὐκοῦν ἡ ἐν πίστει τελείωσις εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμά ἐστιν. τῆς οὖν ἁγίας τριάδος προσθήκην οὐκ ἐπιδεχομένης πάντως ὅτι καὶ ἐν εὐδοκίᾳ πατρὸς ἐκουσίως μετασχὼν τῶν ἐν ἡμῖν ὁ μονογενὴς αὐτοῦ λόγος ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας παρθένου μητρὸς εἰς πάλιν ἐστὶν υἱὸς μετὰ καὶ τῆς προσλήψεως τῆ τῆς ἐνώσεως οἰκονομία. ἅμα γὰρ σὰρξ, ἅμα θεοῦ λόγου σὰρξ καὶ ἅμα ἔμψυχος λογικὴ, ἅμα θεοῦ λόγου σὰρξ ἔμψυχος λογικὴ· ἐν αὐτῷ γὰρ καὶ τὴν ὑπόστασιν ἔσχεν. ὅθεν δικαίως μᾶλλον δὲ καὶ ἀληθῶς αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἴδια καὶ οὐχ ἑτέρου τινὸς τὸ προσληφθέντα προσομολογηθήσονται. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ κύριος μετ' αὐτῆς θεικῶς καὶ τότε ἐξ αὐτῆς ὁ αὐτὸς οἰκονομικῶς παιδίον, διὸ καὶ παρθενομήτωρ ὡς θεοτόκος ἡ ἁγία Μαρία. Μίαν τοίνυν μᾶλλον ἔοικε λέγειν καὶ ὁμολογεῖν τοῦ λόγου φύσιν τε καὶ ὑπόστασιν σεσαρκωμένην καὶ τελείως ἐνανθρωπήσαν, καὶ ὁ τοῦτο μὴ λέγων θεομάχος ἐστὶ καὶ τῶν ἁγίων πατέρων πολέμιος.